

KOHTUMINE

Ooperitäht Kai Rüütel: olen pool elu kõndinud ääre peal...

Tihti on ütlus „Läbi raskuste tähtede poole” üksnes sõnakõlks, aga metsosopran Kai Rüütel on selle teekonna tegelikult läbi käinud.

Üha enam end maailma lavadel tõestavast metsosopranist oleks võinud saada hoopis geenitehnoloog. Kuigi Kai noorpõlv möödus ETV tütarlastekooris, kus dirigent Arne Saluveer teda „kogu aeg klassika poole lükkas”, ei olnud ta sellest teab mis vaimustuses. Pigem kujutles ta end ette maheda poplauljana. Aga kuna Kai oli keskkooli lõpuks veendunud, et pole muusikas piisavalt andekas, valis ta „hetkelise meeletu” tõttu hoopis geenitehnoloogia eriala tehnikaülikoolis. Kulus vaid paar kuud mõistmaks, et otsus polnud õige.

„See oli ühel neljapäevahommikul, kui pidi algama matemaatikaloeng ja kursusekaaslaste, kes olid näinud teleris löiku ETV koorist, sattusid mind nähes elevusse: „Kas sa tõesti tunnend Hanna-Liina Vösa?” Mõtlesin: mis vestlus see on? Mul pole kellegagi muusikast rääkida, vaid ainult sellest, keda ma tunnen... Põrnitsesin loengus tahvlit ja mõtlesin: mida ma siin üldse teen?”

Ja siis käis plõks! Koju jõudes ütles Kai emale: „Ma pean laulma!” Ja ema mõistis. „Selles mõttes mul vedas, sest olin teismeeas täiesti metsik. Olen esimese poole oma elust elanud üsna ennast hävitavalt...”

Kai läks Otsa kooli õppima klassikalist laulu kui laulja jaoks universaalset baasi, ta ei teadnud veel kaugeltki, mida elus tegelikult tahab. Ka Hollandis Haagi konservatooriumis edasi õppides polnud ta veendunud, et klassikaline muusika on tema tee, kuni puutus kokku ooperiga. Esimest korda elus käis plõks ja ühtäkki Kai teadis: just see on tema maailm!

Endas pidevalt kahtleval Kail on küllalt kõhkluski tekkinud ka pärast seda tõdemust. Tõekaid lauljaid on palju, aga vähesed jõuavad suure karjäärini. Äärmiselt enesekriitilisena teab Kai, mis teistel paremini välja tuleb, kaheldes, kas ta ise suudab olla eriline ja parimate rollide vääriline. „Olen teinud tohutut tööd iseenda ja oma häälega ning tunnen, et see hakkab vilja kandma,” tunnistab ta nüüd. Peale mitme kõrvalosa on ta teinud esimese arvestatava rolli Flaami ooperis – Franz Schrekeri ooperis „Der Schmied von Gent”, mis pälvis head vastukaja nii terviklavastusena kui ka Kai rolli eest. Järgmisel hooajal jõuab Kai karjäär oma senisesse tippu, kui Londoni filharmooniaorkestriga tuleb ettekandele Wagneri neljast ooperist koosnev tsükkel „Niebelungide sõrmus”. Selles on Kai Rüütile usaldatud nii Waltraute kui ka Fricka osa, need on selle tsükli kaks

Koju jõudes ütlesin emale: „Ma pean laulma!” Ja ema mõistis.

Tallinna-hommikutel võib juhtuda, et Kai läheb elukaaslase lillepoodi lilli lõikama või kaarte tegema. See on mõnus käeline tegevus, mille ajal saab ka oma rollist mõelda.

FOTO: ERAKOGU

Tiina Kruus

tiina.kruus@ekspressmeedia.ee

„Kokošnik?” Ma ei ole veel Kai Rüütli (39) Estonia valvelauas märganudki, kui kuulen sõna, mis tähistab vene abielunaise pidulikku peakatet. Sel nädalal näeb kokošnikuid ooperis „Tsaari mõrjsja”, mille kahes etenduses teeb külalisena kaasa metsosopran Kai Rüütel. Tema räägibki parajasti muusikalavastuste assistendiga oma kostüümist.

Kai kannab musti nahkpükse ja musta kõrge kraega sviitrit, mida võotab Gucci rihtm. Ruumis kõikjale jõudva häälega mõjub ta enesekindla, lausa majesteetliku valitsejannana. Ainult puudriroosa keep ta õlul vihjab, et selles tugevuses võiks leiduda pehmemaid toone.

Kai ütleb ära uute fotode jaoks poseerimisest, kuigi ta soengujoon on värskelt terav ja jume täiuslik. Põhjalik valmistumine pildistamiseks (ja põhjalik on ta kõiges, mida ette võtab) nõuaks märgatavat ajavaru, mida praegu lihtsalt pole võtta. Kogu mahv läheb Rimski-Korsakovi ooperi „Tsaari mõrjsja” ettevalmistamisele. Mitme uue osatäitjaga ooper jõuab Estonias lavale juba homme ja Kai Rüütel laulab selles Ljubaša vastutusrikast osa.

Lubaduse „Tsaari mõrjsjas” kaasa teha andis Kai juba enne seda, kui ooper eelmise aasta algul lavale jõudis. Nüüdseks on ta rolliga aastajagu tegelnud, nagu ta ikka suuremate osade puhul teeb, et süvitsi valmistuda. „Minu jaoks on hästi oluline ka teksti sisu ja karakteri psühholoogia – kes ma olen, milline on mu minevik –, et rollist saaks lihast ja luust tegelane. Mõtlen, loen libretot ja lisan järkjärgult rollile kihte,” selgitab Kai.

Ta on aastaid töötanud kodumaast eemal. Karjääri jaoks poleks tal vaja end Estonia laval tõestada, aga muidugi ta tahab Eestis laulda. „Eestlased ei tarvitse sind alati soojalt vastu võtta, kui oled kaua ära olnud,” nendib ta, aga tema naasmine kodulavadele on iga kord olnud tore. „Tunnet, mida koged Eestis esinedes, ei ole võimalik tunda kusagil mujal. Hea on kodus olla ja midagi Eesti publikule näidata. Ka lähedastel on lihtsam mind vaatama tulla.”

